

Ludwig Lazarus Zamenhof,

Die Hoffnung

tradukita de Richard Schulz

In der Welt entstand ein neues Sinnen.

In die Welt ertönt voll Kraft ein Ruf-en.

Mögen beide flügelleicht von hinten
Sich erheben stets zu höh'ren Stufen

Und die Welt von Blut und Tränen wenden

Fort von allen mörderischen Waffen,
Daß aus Krieg ersteh' an allen Enden

Friedenssehnen und beglücktes Schaffen.

Unterm heilgen Zeichens ihres Strebens

Sammeln sich die milden Friedensstreiter.

Schneller wächst der Inhalt ihres Lebens.

Ihrer Zukunft sind sie Wegbereiter.

Zwischen den zerrißnen Völkern stehen

Immer noch die überkommenen Grenzen.

Endlich aber werden sie vergehen,
Und mit ihnen müde Differenzen.

Ludwig Lazarus Zamenhof,

Nadzieja

tradukita de Leopold Blumental

Nowych uczuć trysnęłaś kryni-co,

Idzie światem potężne wołanie;
Niech je wiaty za skrzydła pochwycą,

Niech rozniosą po żywiołowym lanie!

Głos się rozszedł, wzywa ludzkie rzesze

Nie do mieczy, nie do krwawej burzy,

On nadzieję świętą w sercach krzesze,

Ludziom - wrogom wieczny pokój wróży.

Pod sztandarem tej świętej nadziei

Pokojowi się kupią szermierze...
Szybko rośnie moc drogiej idei,

Dzięki pracy i niezłomnej wierze.

Trwałe mury dzieliły narody,
Między nimi stały lat tysiące.

Ale padną oporne przegrody,
Gdy uderzą w nie serca gorące.

Ludwig Lazarus Zamenhof,

La espero

En la mondon venis nova sento,

tra la mondo iras forta voko;

Per flugiloj de facila vento

nun de loko flugu ĝi al lokon.

Ne al glavo sangon soifanta

gi la homan tiras famili-on;

Al la mond' eterne militanta

gi promesas sanktan harmonion.

Sub la sankta signo de l' espero

kolektiĝas pacaj batalantoj,

Kaj rapide kreskas la afero

per laboro de la esperantoj.

Forte staras muroj de miljaroj

inter la popoloj dividitaj;

Sed dissaltos la obstinaj baroj,

per la sankta amo disba-

titaj.

...

...

...

Auf dem Fundament neutraler Sprache
Unter gegenseitigem Verstehen
Wächst wie Zauber die geliebte Sa-
che,
Wächst und kann hinfort nicht mehr
vergehen.

Wir und unsre fleißigen Kollegen
Werden in der Arbeit nicht erlah-
men,
Bis erfüllen wird zu ew'gem Segen
Sich das heißersehnte Traumziel.
Amen!

*Traduko de la Esperanta poemo “La espero” de LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhof, *1859-12-15 – †1917-04-14) en Esperanton de RICHARD SCHULZ (Rikardo Ŝulco, *1906-07-12 – †1997-09-26).*

Arg-377-924 (2014-10-31 20:54:51)

Mi, Manfred Retzlaff, kopiis en 2008-09-23 tiun ĉi germanigon el la libro “Ĉirkaŭ la skolo Analiza” de Rikardo Ŝulco (Richard Schulz), eldonita en 1997 de la Esperanto-Centro Paderborn (D-33044 Paderborn), 1-a eldono 1997, ISBN 3-922570-79-8, kun postparolo de Bernano Hermano (Hermann Behrman). Pri Richard Schulz vidu la vikipedian retejon http://de.wikipedia.org/wiki/Richard_Schulz.

Na osnowie jednej wspólnej mowy
Ludy myślą napełnią się Bożą,
W zrozumieniu i w zgodzie
świat nowy,
Jedną wielką rodzinę utworzą.

Więc szermierze wytrwają w jedności,
Wielkim trudem się swoim nie zmęczą,
Póki piękne marzenie ludzkości Nie zabłyśnie nam wieczystą tęczą.

*Traduko de la Esperanta poemo “La espero” de LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhof, *1859-12-15 – †1917-04-14) en la Polan de LEOPOLD BLUMENTAL (Leo Belmont, *1865-03-08 – †1941-10-19).*

Arg-377-744 (2007-01-05 09:02:27)

Tiun ĉi tradukon de la origina Esperant-lingva poemo “La Espero” mi (Manfred Retzlaff) trovis en la interreta enciklopedio “Vikipedio”, en http://pl.wikipedia.org/wiki/La_Espero.

Sur neŭtrala lingva fun-
damento,
kompreneante unu la ali-
an,
La popoloj faros en kon-
sento
unu grandan rondon fa-
milian.

Nia diligenta kolegaro
en labore paca ne laciĝos,
Ĝis la bela sonĝo de l’ ho-
maro
por eterna ben’ efekti-
viĝos.

*Verkinto de tiu ĉi Espe-
ranta poemo estas LUD-
WIG LAZARUS ZAMENHOF
(Ludoviko Lazaro Zamen-
hof, *1859-12-15 – †1917-
04-14).*

Arg-377-742 (2006-12-28 23:25:19)